

Στο κείμενο που ακολουθεί, βασίστηκε η τοποθέτηση του **Αυτώνη Δραγανίγου**, μέλους της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, στην πολιτική εκδήλωση της ANΤΑΡΣΥΑ στις 15/7/2022

Το τελευταίο διάστημα συγκλονιστικά γεγονότα συντάρραξαν την ζωή μας.

Η **εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία**, ο **άδικος, ιμπεριαλιστικός πόλεμος** που διεξάγεται στο έδαφος της Ουκρανίας ανάμεσα στο **ΝΑΤΟ -ΗΠΑ** -δυτικές δυνάμεις που από το 2014 επιδιώκουν να την μετατρέψουν σε επιθετικό προγεφύρωμα από τη μια και την **Ρωσία** που επιδιώκει την επιστροφή στην «**μεγάλη ρωσική αυτοκρατορία**» από την άλλη, μας θυμίζουν ότι ο πόλεμος ήρθε για να μείνει, αλλάζοντας την παγκόσμια κατάσταση. Γέννημα των φοβερών ανταγωνισμών του κεφαλαίου, άρρηκτα δεμένος με την κρίση του καπιταλισμού, ήρθε να θυμίσει με τον πιο τραγικό τρόπο ότι η «**διεθνοποίηση**» και η «**οικονομία της αγοράς**» δεν φέρνουν την ειρήνη και την ευημερία, όπως για χρόνια μας έλεγαν οι κονδυλοφόροι του κεφαλαίου, αλλά τον **ανταγωνισμό για τις αγορές**, την **βάρβαρη εκμετάλλευση** της φύσης και του ανθρώπου για μια μονάδα κέρδους, τον **πόλεμο** και τον **θάνατο** για την κυριαρχία.

Η **πανδημία** ήρθε να αλλάξει την καθημερινή μας ζωή. Παιδί της καταστροφής της άγριας

ζωής και της περιβαλλοντικής καταστροφής, ο κορωνοϊός σάρωσε τις κοινωνίες με λίπασμα τις συνθήκες ζωής στις σύγχρονες πόλεις, την **κατάρρευση των δημόσιων συστημάτων υγείας**, την άσβεστη δίψα των πολυεθνικών του φαρμάκου για κέρδος, ακόμα και αν πεθαίνουν εκατομμύρια άνθρωποι..

Η κυβέρνηση της ΝΔ, οι δυνάμεις του κεφαλαίου και το πολιτικό τους σύστημα στην χώρα μας επιτίθενται στην εργατική τάξη και τον λαό:

- Στην **οικονομία** κρατούν άθικτες τις δεσμεύσεις των μνημονίων, επεκτείνουν την λιτότητα, ιδιωτικοποιούν τα δημόσια αγαθά, οδηγούν τους λαούς σε τεράστιες δυσκολίες, **ενεργειακή φτώχεια, επισιτιστική κρίση**, με την συνοδεία ενός ολοκληρωτικού τύπου κρατικού και δικαστικού συστήματος.

- Επιδιώκουν την **αναβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού** στην ευρύτερη περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου, ιδιαίτερα απέναντι στον άμεσο ανταγωνιστή τους, τον τούρκικο καπιταλισμό, επιδιώκοντας να κερδίσουν την μερίδα του λέοντος στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων και στους δρόμους μεταφοράς. Για αυτό γίνονται ο **καλός στρατιώτης του ΝΑΤΟ**, γεμίζουν την Ελλάδα **βάσεις**, φορτώνουν στις λαϊκές πλάτες δισεκατομμύρια εξοπλιστικών προγραμμάτων, ενισχύουν ολόπλευρα τον εθνικισμό.

Σε αυτή την πολιτική συμφωνούν και συναινούν στο πέρασμά της όλες οι δυνάμεις του αστικού πολιτικού συστήματος. Με την κυβέρνηση της ΝΔ μπροστά, με δύναμη κρούσης την άθλια κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχουμε την συναίνεση των **ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ** και τις πλάτες της ακροδεξιάς **Ελληνικής Λύσης**.

Δεν είναι μόνο η εμπειρία των εργαζόμενων από την «**πρώτη φορά κυβερνητική αριστερά**»· είναι ότι ο **ΣΥΡΙΖΑ σαν αντιπολίτευση** έδωσε τόσα εχέγγυα νομιμοφροσύνης στην κυρίαρχη πολιτική, μίλησε τόσο πολύ για συναίνεση, «ζύμωσε» και ζυμώνει ακόμα την δυνατότητα **οικουμενικών κυβερνητικών λύσεων** («**χωρίς τον Μητσοτάκη**»), που είναι να απορεί κανείς τι θα έχουν να λένε σε λίγο καιρό.

Αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημιουργήθηκε και στάθηκε, είναι γιατί έδωσε εκείνη την δύσκολη πολιτική μάχη

Το ζητούμενο για εμάς, για την αριστερά, για την **αντικαπιταλιστική αριστερά**, είναι η

συγκρότηση μιας πολιτικής δύναμης, ενός **«αντίπαλου δέους»**, στο έδαφος κοινωνικών αγώνων διαφορετικής ποιότητας που θα συγκρούεται όχι μόνο με την κυβέρνηση της ΝΔ και κάθε επίδοξο διαχειριστή, **αλλά και με τη «συναίνεση»**. Και αυτό, με τα «υλικά» ενός προγράμματος που έρχεται **σε ρήξη με τους πυλώνες της αστικής πολιτικής**, αντιμετωπίζει την ουσία της, αποσπά κατακτήσεις, που δημιουργεί ρωγμές, ανοίγει δρόμους για την προσέγγιση της επαναστατικής αλλαγής, με λίγα λόγια ενός **εργατικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος**.

Από κει ξεκινήσαμε για την ανασυγκρότηση της ANΤΑΡΣΥΑ και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς συνολικά στην απόφαση του τελευταίου Πανελλαδικού Συντονιστικού.

«Παλεύουμε για την ενίσχυση του μετώπου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για μια αριστερά, που μπορεί να σταθεί στο ύψος των αναγκών της λαϊκής δράσης. Που θα μπορεί να εμπνεύσει ένα ανατρεπτικό κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα, αντικαπιταλιστικής κατεύθυνσης κι επαναστατικής πάλης».

Παλεύουμε για την ανασυγκρότηση και την πλατιά συσπείρωση της μαχόμενης και αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όπως το απαιτούν και το επιβάλλουν με την μεγαλύτερη δύναμη οι σημερινές συνθήκες.

Αυτή είναι η **αφετηρία** για την **πολιτική πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ** που συζητάμε σήμερα.

Η αντικαπιταλιστική / επαναστατική αριστερά δεν «διαλέγει» τα μέτωπα του αγώνα. Μας **τα επιβάλλει ο αντίπαλος**, η ταξική πάλη και οι συνθήκες της.

- Ας πάρουμε την πάλη για γενναίες αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.

Δεν γίνονται μας λένε αυτά σε μια εποχή κρίσης και δημοσιονομικής στενότητας. Όμως την ίδια στιγμή που η **ακρίβεια** τρέχει με **12%**, οι εισηγμένες εταιρείες είχαν μεγαλύτερα κέρδη **ακόμα και από το 2019**, σημειώνοντας τις **καλύτερες οικονομικές επιδόσεις της 15ετίας!!!**

Δεν λέει λοιπόν τίποτα να παλεύει κανείς για **«αυξήσεις στους μισθούς»**, αν δεν συμπληρώνει ότι, για να γίνει αυτό, **«πρέπει να χάσει πλούτο και εξουσία το κεφάλαιο για να κερδίσουν οι εργαζόμενοι και ο λαός»**.

- Ας πάρουμε την πάλη για την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών

Το ρεύμα, το νερό, η υγεία, η εκπαίδευση, οι συγκοινωνίες δεν μπορούν να είναι και να παραμένουν δημόσια αγαθά μέσα στην θάλασσα των ιδιωτικών μεγαθηρίων που τα λυμαίνονται, της απελευθέρωσης των αγορών και της προστασίας από κάθε έλεγχο από τις κυβερνήσεις και την γραφειοκρατία της ΕΕ. Το πλαφόν στις τιμές, η **κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας και τροφίμων** και οι **εθνικοποιήσεις των βασικών τομέων της οικονομίας χωρίς αποζημίωση και με εργατικό-λαϊκό έλεγχο** είναι ένα αναγκαίο πλαίσιο στόχων, που θίγει την μεγάλη ιδιωτική καπιταλιστική ιδιοκτησία, αλλά είναι απόλυτα αναγκαίο για να έχουμε δημόσια αγαθά, εκτός αν πιστεύουμε ότι είναι δυνατόν να γίνει αυτό χωρίς ρήξη με τις αγορές και την ΕΕ.

- Ας πάρουμε την πάλη για την υπεράσπιση της ζωής και της ειρήνης στην περιοχή μας και στον κόσμο ολόκληρο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει για να μην υπάρξει **καμιά εμπλοκή της Ελλάδας** στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία. Για την **ειρήνη και τη φιλία των λαών** ενάντια στους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων. Παλεύουμε ειδικά **ενάντια στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό** που είναι **άδικος και επιθετικός και απ' τις δυο πλευρές του Αιγαίου**. Ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων, λεφτά για τις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού. **Έξοδος από το ΝΑΤΟ και τον ευρωστρατό, απομάκρυνση των βάσεων.**

Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα σε ΝΑΤΟϊκές δαπάνες με **3,8% του ΑΕΠ, κοντά στα 7,5 δις.** ευρώ τον χρόνο. Μόνο που όλα αυτά δικαιολογούνται πάνω στην βάση της **«τουρκικής επιθετικότητας»** από την οποία πλημμυρίζουν κάθε μέρα τα ελληνικά ΜΜΕ, όπως κάνουν και τα τούρκικα ΜΜΕ με την **«ελληνική επιθετικότητα»**. Κι όμως η αλήθεια είναι ότι ελληνική και τούρκικη αστική τάξη ανταγωνίζονται **για τις ΑΟΖ, τους αγωγούς και τα πετρέλαια**. Ότι επικαλούνται η κάθε μια για λογαριασμό της το «διεθνές δίκαιο» σαν φύλο συκής θεωρώντας «αλήθεια» και «δίκαιο» το συμφέρον της και πάνω σε αυτή την βάση οικοδομούν τον όλεθρο των εξοπλισμών, την επικίνδυνη συστράτευση με το ΝΑΤΟ, τον νέο εθνικισμό.

Αν η αριστερά δεν σταθεί με θάρρος **απέναντι στον σύγχρονο σωβινισμό**, αν συμφωνεί με τις επιθετικές διεκδικήσεις της ελληνικής αστικής τάξης στην περιοχή βαφτίζοντάς τες **«κυριαρχικά δικαιώματα»**, (όπως κάνει το ΚΚΕ), αν εμφανίζεται σαν μέρος της «εθνικής συστράτευσης» υπογράφοντας κείμενα με κάθε είδους αστούς, δεξιούς και ακροδεξιούς παράγοντες (όπως κάνει η ΛΑΕ και στελέχη της), τότε αργά η γρήγορα η αριστερά θα ισοπεδωθεί στον αστικό – εθνικιστικό οδοστρωτήρα.

Η συνολική αντιπαράθεση και ανατροπή του πλαισίου της διαρκούς μνημονιακής επιτροπείας, η αντικαπιταλιστική ρήξη/έξοδος από την ΕΕ. Η διαγραφή του δημόσιου χρέους, και του ιδιωτικού χρέους των φτωχών νοικοκυριών, είναι άμεσο ή «μακροπρόθεσμο» και εκτός πολιτικής συγκυρίας αίτημα;

Μα ποια πέτρα θα σηκώσεις στο ψηφιδωτό των αντιλαϊκών πολιτικών και δεν θα βρεις από κάτω μια **«ευρωπαϊκή οδηγία»**; Απολύτως καμία. Από την **ελαστική εργασία** έως την αθλιότητα του **ΤΑΙΠΕΔ** και τις μαζικές **ιδιωτικοποιήσεις** θα βρούμε από κάτω τα ευρωμνημόνια, τα ευρωπαϊκά εξάμηνα, την διαρκή επιτροπεία, το ευρωχρέος, (το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρώπη, με πάνω από **394,5 δισ. € (!)** κοντά στο **200% του ΑΕΠ**, μετά από 12 χρόνια λιτότητα και χτύπημα δικαιωμάτων), την **ΕΕ**.

Πάνω σε αυτή την βάση η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνει πλατύ κάλεσμα συστράτευσης. Πάνω σε αυτή την βάση επιδιώξαμε και δημιουργήθηκε η Αντιπολεμική Πρωτοβουλία των εννέα οργανώσεων και άλλες πρωτοβουλίες στο πλαίσιο του μαζικού κινήματος, πάνω σε αυτή την βάση απευθυνθήκαμε και απευθυνόμαστε σε πλήθος οργανώσεων και οργανώσαμε ένα συστηματικό διάλογο αμέσως μετά το ΠΣΟ.

Συντρόφισσες / οι

Στις δύσκολες μέρες που έρχονται στον αγώνα ενάντια στους πολέμους του κεφαλαίου και τους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων, την κρίση του καπιταλισμού, **δύο γραμμές συγκρούονται στην αριστερά!**

Είτε γραμμή πλήρους ανεξαρτησίας από την αστική πολιτική, ανεξαρτησία από τους ενδοαστικούς ανταγωνισμούς και τους ιμπεριαλιστικούς πόλους, **πρόγραμμα ρήξης** με τις βασικές επιλογές του συστήματος, **αγώνας** να «πληρώσει το κεφάλαιο για την κρίση του», προοπτική ανατροπής.

Είτε γραμμή συμβιβασμού με τις κεντρικές επιδιώξεις του συστήματος, συμπόρευση με κάποιον από τους ιμπεριαλιστικούς πόλους, υποχώρηση απέναντι στις επιδιώξεις της ελληνικής αστικής τάξης (κάποτε στο όνομα του «αντιιμπεριαλισμού»), άρνηση πολιτικών στόχων που θίγουν στρατηγικά το κεφάλαιο, απόσυρση στις άμεσες διεκδικήσεις (καμιά φορά στο όνομα της προτεραιότητας του κοινωνικού).

Κάθε πολιτική σε αυτή την κατεύθυνση ή σε συμβιβασμό μαζί της είναι καταδικασμένη να ηττηθεί. Θα ενσωματωθεί πολύ γρήγορα **στις κυρίαρχες δυνάμεις μέσω ΣΥΡΙΖΑ** ή στο

ΜΕΡΑ25, ή ακόμα και στο κυοφορούμενο ρεύμα «εθνικής συστράτευσης» απέναντι στον «κοινό κίνδυνο».

Στο βαθμό που κάποιος επιχειρεί έναν «συμβιβασμό» ανάμεσα σε αντίθετες πολιτικές, που θέλει να πατάει σε δύο βάρκες, χτίζει στην άμμο, στα σαθρά θεμέλια της «ενότητας» χωρίς αρχές, στο μαγειρείο των διατυπώσεων, του μέσου όρου, στο κενό.

Το δίλημμα της περιόδου δεν είναι «σεχταρισμός - αντισεχταρισμός». Δεν είναι «ενότητα - κατακερματισμός», όπως διαλαλούν διάφοροι φίλοι μας, σε μια ξαναζεσταμένη πλην ξέπνοη επανάληψη διλημάτων άλλων εποχών. Δεν είναι καν με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ή ενάντια σε αυτήν.

Η επιλογή είναι ανάμεσα σε μια **γραμμή ανατροπής, αντικαπιταλιστικού αγώνα** ή σε μια **γραμμή συμβιβασμού** με την αστική τάξη και το πολιτικό της σύστημα στην νέα εποχή της πολύπλευρης κρίσης του καπιταλισμού και των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Όταν δημιουργήθηκε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το 2009, η αντικαπιταλιστική αριστερά βρέθηκε σε ένα αντίστοιχο σταυροδρόμι. Με μια παγκόσμια οικονομική κρίση να πέφτει σαν μετεωρίτης στα κεφάλια των εργαζόμενων, στην αφετηρία ενός μεγάλου κύματος αγώνων και συγκλονιστικών πολιτικών αλλαγών, έπρεπε να διαλέξουμε τον **αντινεοφιλελεύθερο ή τον αντικαπιταλιστικό δρόμο.**

Ο ένας δρόμος ήταν **φαινομενικά μια πλατιά λεωφόρος.** «Φρέσκο» ρεύμα, ανερχόμενο, μαχόμενο, με προοπτική μιας άμεσης απάντησης, ενωτικό, πίεζε αφόρητα στην κατεύθυνση της «μέγιστης ενότητας» για να «αλλάξει ο συσχετισμός» και στον δρόμο για να δοθεί κυβερνητική πολιτική απάντηση στην τεράστια επίθεση που δεχόταν ο λαός.

Από την άλλη, **ο αντικαπιταλιστικός δρόμος.** Στριφνός, δύσκολος, «σεχταριστικός». Πρόβαλε την ανάγκη βαθύτερων αλλαγών, πάλεψε για ένα πρόγραμμα ρήξης με τις βασικές επιλογές του συστήματος, δεν δέχτηκε να κολυμπήσει στο πολιτικό ρεύμα.

Όποιος αποτιμά με την ευκολία της μετέπειτα εμπειρίας εκείνη την μάχη, νομίζοντας ότι ήταν μια εύκολη και αυτονόητη επιλογή, κάνει μεγάλο λάθος.

Αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημιουργήθηκε και στάθηκε, είναι γιατί έδωσε εκείνη την δύσκολη πολιτική μάχη.

Γιατί πρόβαλε το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που έγινε σημαία και

«**ταυτότητα**» για **χιλιάδες αγωνιστές**, γιατί **ενώθηκαν** οι δυνάμεις που ήταν αποφασισμένες να το στηρίξουν και **χωρίστηκαν** από τις δυνάμεις που ακολούθησαν τον άλλο δρόμο. Γιατί συνδέθηκαν με τμήματα **της μαχόμενης κοινωνικής πρωτοπορίας μέσα στις μεγάλες μάχες** που ακολούθησαν και απέκτησε μια σημαντική κοινωνική αναφορά.

Σε αυτά τα στοιχεία οφείλεται η «αναγνωρισιμότητα» της ANΤΑΡΣΥΑ, όχι στο πετυχημένο αρκτικόλεξο, ούτε στην ύπαρξη παραγόντων.

Το ρεύμα που οικοδομήθηκε τότε, απέκτησε πολιτική πρόταση και εκτίμηση, δεν στάθηκε όμως ικανό να επιδράσει αποφασιστικά στο ανερχόμενο αντινεοφιλελεύθερο ρεύμα και να «αποσπάσει» ένα σημαντικό τμήμα του. Οι δικές του στρατηγικές αδυναμίες και όρια (κοινωνικά και πολιτικά) σίγουρα επέδρασαν καθοριστικά σε αυτό και στην μετέπειτα πορεία.

Το δίλημμα της περιόδου δεν είναι «σεχταρισμός – αντισεχταρισμός», αλλά μέτωπο για την αντικαπιταλιστική ανατροπή ή γραμμή συμβιβασμού

Όμως εκείνη η εμπειρία, μας «ξεκλειδώνει» το ποιος πρέπει να είναι **ο σημερινός μας προσανατολισμός**.

- Σίγουρα το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι **η ANΤΑΡΣΥΑ να ανασυγκροτήσει τις δυνάμεις της**. Να μπει σε μια συντεταγμένη διαδικασία ανασυγκρότησης (συνελεύσεις των ΤΕ, πολιτική δράση, Συνδιάσκεψη).

- Περιεχόμενο αυτής της ανασυγκρότησης είναι το σημερινό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Το αναγκαίο πρόγραμμα στις νέες συνθήκες του πολέμου και της πολύπλευρης κρίσης πάνω στην βάση του οποίου θα «χτιστεί» η εξόρμησή της στους εργαζόμενους.

- Αυτό το πρόγραμμα το απευθύνει στους χιλιάδες αγωνιστές που παλεύουμε μαζί σε όλα τα μέτωπα του κινήματος αλλά και στις οργανώσεις της μαχόμενης και αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Στην βάση αυτού του προγράμματος **θα συσπειρωθούν** δυνάμεις που συμφωνούν, που θα κάνουν βήματα στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου – «πόλου» και **θα διασπαστούμε** με δυνάμεις που κινούνται σε άλλη λογική, στην λογική ενός ρεφορμιστικού προγράμματος, στο πλαίσιο του συστήματος και των «εθνικών του»

διεκδικήσεων.

- Μέσα από τις δύσκολες μάχες που έρχονται στο εργατικό, νεολαιίστικο, αντιπολεμικό κίνημα, το πρόγραμμα αυτό μπορεί να γονιμοποιηθεί πλατιά μέσα στον λαό, να αποκτήσει βαθύτερες ρίζες, να οικοδομηθεί μια νέα πιο μαζική πρωτοπορία.

- Το **NAP** θα συμβάλει σε όλη αυτή την μάχη με το γίνει το ίδιο ικανό να υπηρετήσει αυτή την προοπτική, μέσα από τον κομμουνιστικό του μετασχηματισμό, την πορεία προς το σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα.

Ξέρουμε συντρόφισσες και σύντροφοι τα προβλήματα του μετώπου μας. Έχουμε πλήρη συνείδηση για αυτά. Ξέρουμε όμως ότι ο κόσμος και οι δυνάμεις της ANΤΑΡΣΥΑ, ήταν μέσα σε κάθε αγώνα. Ήταν οι πρώτοι που χάραξαν **γραμμή απειθαρχίας** όταν η κυβέρνηση της ΝΔ επιχειρούσε την γενικευμένη σιωπή στο όνομα του covid, στο **Πολυτεχνείο του '20**, στις **6 του Δεκέμβρη**, στους δρόμους της **Νέας Σμύρνης** και των άλλων γειτονιών, στην νεολαία. Στους πρωτοπόρους αγώνες για την **καταδίκη της Χρυσής Αυγής, έξω από το φλεγόμενο Εφετείο**, στην πάλη για το περιβάλλον, τους πρόσφυγες, την έμφυλη καταπίεση. Ξέρουμε ότι έχουμε μια ισχυρή προγραμματική βάση και συγκρότηση.

Για αυτό είμαστε αισιόδοξοι. Μέσα στις συγκρούσεις που ήρθαν και αυτές που έρχονται η ANΤΑΡΣΥΑ, ανασυγκροτώντας τον εαυτό της, σε διάλογο με το ευρύτερο ρεύμα και την κοινωνική βάση στην οποία αναφέρεται, τους χιλιάδες αγωνιστές και τις δυνάμεις που δρουν **αριστερά, διεθνιστικά, αντικαπιταλιστικά**, θα παίξει τον πρωταγωνιστικό ρόλο που της αναλογεί στην **ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής / επαναστατικής αριστεράς που έχει ανάγκη ο καιρός μας.**